

דנ"פ 3678/19 - ליאור אמסלם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

דנ"פ 3678/19

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המבקש: ליאור אמסלם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לקיום דיון נוסף על פסק דינו של בית משפט זה
מיום 19.5.2019 בע"פ 1571/19 אשר ניתן על ידי
כבוד השופטים ד' ברק-ארז, ג' קרא ו' וילנר

בשם המבקש: עו"ד דוד ונטורה

החלטה

זוהי בקשה להורות על קיום דיון נוסף בפסק דין של בית משפט זה (השופטים ד' ברק-ארז, ג' קרא ו' וילנר)
מיום 19.5.2019 בע"פ 1571/19, אשר דחה את ערעורו של המבקש על הרשעתו בעבירת הצתה ועל גזר דינו.

1. ביום 22.1.2019 הורשע המבקש על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן שהוגש נגדו ונגד
נאשם נוסף (להלן: הנאשם הנוסף) אשר ייחס למבקש עבירת הצתה ולנאשם הנוסף סיוע להצתה. זאת לאחר
שהמבקש אישר בפני בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת ל' ברודי) כי קרא את כתב האישום המתוקן, כי הוא מודה
בעובדותיו ומבין את פרטי ההסדר. בית המשפט קמא אימץ את הסדר הטיעון גם לעניין העונש וגזר על המבקש 28
חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר עלתנאי וחובבפיצוי לנפגעה עבירה. על הנאשם הנוסף הוטל עונש של 18
חודשים ויום אחד של מאסר בפועל, לצד מאסר עלתנאי וחובבפיצוי לנפגעה עבירה.

2. המבקש ערער על הכרעת הדין ועל גזר הדין לבית משפט זה וטען, באמצעות בא כוחו החדש, כי על פי עובדות כתב האישום המתוקן לא היה מקום לראות את עניינו כחמור מזה של הנאשם הנוסף. ביום 19.5.2019 נדחה, כאמור, הערעור על שנירכיביו בפסק דין קצר שקבע, בין היתר, כך:

"לאחר שבחנו את טענות הצדדים סברנו שדין הערעור להידחות. על פי העובדות שבהן הודה המערער [המבקש] במסגרת ההסדר, אין מקום לטענה שהיה מקום ליחס לו אשמה פחותה מכפי שנעשה. מכל מקום, וככל שמדובר בעונש, מדובר כאמור בהסדר טיעון 'סגור', שבו אין להתערב. למעלה מן הצורך ובהמשך לדברים שעלו בדיון, אף לא מצאנו עילה שהייתה מצדיקה לאפשר למערער [מבקש] לחזור בו מהודאתו, סעד שממילא לא עמד במרכז הטיעון".

3. מכאן הבקשה שהדין בהטוען המבקש כי פסק הדין קבעה הלכות חדשות באשר לאמת המידה לביקורת השיפוטית של בית המשפט בבואו לאשר הסדר טיעון ובפרט בכל הנוגע לשאלת מידת ההתאמה בין העובדות המפורטות בכתב האישום ובין הכרעת הדין וגזר הדין. עוד נטען כי פסק הדין קובע הלכות חדשות בכל הנוגע להגדרת מבצע בצוותא. בהקשר זה הוטעם כיעלפיעובדות כתב האישום לא ניתן היה לראות במערער מבצע ואילו בנאשם הנוסף מסייע בלבד.

4. דין הבקשה להידחות. סעיף 30(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 קובע כתנאי לקבלת בקשה לדיון נוסף כי בפסק הדין מושא הבקשה נפסקה הלכה (וראו גם דנ"פ 1175/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (14.2.2019)). תנאי זה אינו מתקיים בענייננו. עיון בפסק הדין מעלה שלא נקבעה בו הלכה כלשהי וכל שנקבע הוא כי על פי העובדות שבהן הודה המבקש אין מקום ליחס לו אשמה פחותה ואין מקום לאפשר לו לחזור בו מהודאתו. טענות המבקש הן ערעוריות באופיין וכבר נפסק כי "דיון נוסף אינו ערעור נוסף" (שם).

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט' בסיון התשע"ט (12.6.2019).

ה נ ש י א ה